

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Defensio || Philippi Melan||chthonis Contra || Iohannem
Ekivm || Theologiae || Professo||rem**

Melanchthon, Philipp

[Wittenberg], 1519

VD16 M 2926

3

urn:nbn:de:hbz:466:1-32534

actū esse, palam est displicuisse cōfiliū excipiēdi,
porro quid op̄ ortuit detrectare vniuersi orbis iu-
diciū, idq; in paucos nescio quos, reiſcere si fidei
cauſam vt vocat obscurari noluit.

3 Suscepereat Carolo stadius defendēdā cōclu-
ſionē suā xi. Liberū arbitriū ante gratiā nō valere
niſi ad peccandū, hanc oppugnabat Ekius quam
vides de humanis viribus pproſitam, atq; adeo de
iusticia hūana, ſeu merito cōgrui, neq; iā diſputo
accedat peculiare auxiliū, nec ne variant.n. & ipſi
queſtione magistri. Certe magno cōſensu ſcholę
id peculiare auxiliū gratiā Iefu Christi eſſe nō p-
mittūt. Atq; id crat qđ audi auditores expecta-
bus, Q; lectorem ad ſuam concludiōne in relegat,
nemo tam stupidus eſt qui putet Carolostadium
Ekiānam concludiōne defendendam ſuſcepiffe.
Ab illo instituto, in anguſtias quasdā, an recipiat
volūtas tñ, cauſa ſenſim trafta eſt, cū in Carolo
ſtadij concludiōnb⁹ vnicā ē que obiter cauſatur
totū opus bonū a deo eſſe, atq; cam ipsam Ekius
largitus eſt, mō nō ſit opus diuinitus totaliter. Ego
vero certū habeo Carolostadio nūq; in mentē ve-
niſſe cauſam in has ſymplegadas cogere. Credo
permouit eū vt diceret atq; id reſte, totū opus bo-
nū a deo eſſe, ppter Ekiij pphānam ſcholam, que
gratię & nature opera nō diſtinguit, niſi respectu
rationis, vt vocant, planeq; cadē ſpecie censet acē

quos cū natura citra gratiam, tū voluntas & gratia
efficiāt. Hic vero tutandus seu excusandus erat
Barbarus ille Heraclitus, Scot⁹ quē meministis in
rapsodiis suis quam Christiana hac de re doceat.
Quod subiecit de. D. Erasmo principe studioꝝ
pieratis, vides miꝫ lector non alio pertinere, nisi vt
optimo viro, deinde bonis oībus inuidiosus red̄
dar. Valeat Ekius & traducat nos & triumphetur
pauiulos. Ad id genus calumniarū satis animi pre⁹
stabilit Christus, ipse agnosco quantū Erasmo de⁹
beant cū studiōsi omnes tum maxime ego, tot be⁹
neficijs priuatim ac publice ab eo auer⁹, quē post
q̄ intelligere cœpi, cœpi aut̄ Christo duce. Scio quā
grato pectore complexus sim, reliqua debeo isti
malarum mentiū auctori scholę.

4 Non displicuit argutia de toto & totaliter
nēpe festiuā eoꝫ ipso gratiōr, q̄ noua ē & digna
Ekij professione penes quā hodie cū reiū tum
verborum arbitrium est. Iam quod docet inter illa
quid intersit non est ingratum amici studiū, quāq̄
iam olim Porphyrium didicimus, & nūc ad id ge⁹
nus nugalia theorematā reuocari molestum est.
Porro quid necesse erat nouis glossematis & plāc
ficticijs asserere vim liberi arbitrij, qua bonū effi⁹
ciat cū receptiss. sit & apud scholasticos, vel sum⁹
me notę, nempe Oceanicos, quosdam voluntatis
actus tantū recipi.